

Secció I.- COMUNITAT AUTONOMA DE LES ILLES BALEARS

1.- Disposicions Generals

PRESIDÈNCIA DEL GOVERN

LLEI 2/1994, de 18 de maig, d'infraccions en matèria de calendaris i d'horaris comercials.

Núm. 11673

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de les Illes-Balears ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que s'estableix a l'article 27.2 de l'Estatut d'Autonomia, tenc a bé de promulgar la següent

LLEI

Exposició de motius.

El Reial decret llei 22/1993, de 29 de desembre, pel qual s'estableixen les bases per a la regulació d'horaris comercials, disposa que, en l'exercici de les seves competències, correspondrà a les comunitats autònomes la regulació dels horaris per a l'obertura i el tancament dels locals comercials en els àmbits territorials respectius, en el marc de la lliure i lleial competència i amb subjecció als principis generals que sobre ordenació de l'economia es contenen en aqueix reial decret llei.

L'article 4 determina que les comunitats autònomes establiran el sistema sancionador aplicable a les infraccions a la normativa que dictin amb relació a calendaris i horaris comercials.

L'article 149.1.13 de la Constitució espanyola confereix a l'Estat competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i, consegüentment, atès que l'activitat comercial és una part de l'activitat econòmica, l'Estat té competència per determinar les bases de regulació dels horaris comercials.

Dins les competències que puguin assumir totes les comunitats autònomes des de la seva constitució, i que es troben recollides en l'article 148.1 de la Constitució, es preveu, en l'apartat 13, "el foment del desenvolupament econòmic de la comunitat autònoma dins dels objectius marcats per la política econòmica nacional", i, amb referència a l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, es determina, en l'article 10.17, que aquesta té competència exclusiva en el "foment del desenvolupament econòmic dins del territori de la Comunitat Autònoma, d'acord amb les bases i la coordinació general de l'activitat econòmica".

Atès el que s'ha exposat anteriorment, el Consell de Govern ha aprovat una norma, en desenvolupament del Reial decret llei 22/1993, de 29 de desembre, en la qual s'estableixen els horaris màxims d'obertura i tancament dels locals comercials.

En conseqüència, i per exigir l'execució de la nova regulació d'horaris comercials, es fa necessari l'establiment del sistema sancionador aplicable a les infraccions que es cometin en aquesta matèria mitjançant una llei, de conformitat amb el principi de legalitat manifestat en la Constitució i sobre la base de la competència exclusiva que posseeix la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en el foment del desenvolupament econòmic.

Capítol I. Objecte. Horaris comercials.

Article 1. Objecte.

L'objecte d'aquesta llei és la regulació de la potestat sancionadora de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria d'incompliment de la normativa de calendaris i d'horaris comercials.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

El contingut d'aquesta llei afecta aquells que cometin infraccions als calendaris i als horaris màxims estipulats per als establiments comercials en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Capítol II.- De la tipificació de les infraccions.

Article 3.- Infraccions.

Són infraccions d'aquesta llei:

- L'incompliment per part dels establiments comercials del temps màxim setmanal d'obertura de 72 hores.
- L'incompliment per part dels establiments comercials de les limitacions establertes en l'obertura de més de vuit dies festius l'any, o l'obertura de l'establiment en diumenge o dia festiu diferent dels determinats expressament per la Conselleria de Comerç i Indústria.
- L'incompliment per part dels establiments comercials del nombre màxim de dotze hores en què poden romandre oberts els diumenges i festius autoritzats.

d) L'incompliment de l'obligació d'exhibir l'horari adoptat per cada establiment comercial.

Capítol III.- De la qualificació de les infraccions.

Article 4.-

Les infraccions que regula aquesta llei es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

La seva graduació vendrà fixada per la transcendència econòmica de la infracció que es determinarà per dos conceptes:

- m2 de superfície de venda de l'establiment objecte de la infracció.
- Volum aproximat de vendes aconseguides en el període de la infracció.

1) Es consideraran infraccions lleus:

- Les simples inobservances, amb transcendència econòmica escassa, de les disposicions contingudes en aquesta llei.
- La manca d'exhibició de l'horari adoptat per cada establiment comercial.
- Quan no és procedent de qualificar-les de greus o molt greus.

2) Es consideraran infraccions greus:

- Aquelles que tinguin transcendència econòmica apreciable.
- La reincidència en la comissió d'infraccions considerades lleus en un mateix període de sis mesos.
- Quan no és procedent de qualificar-les de molt greus.

3) Es consideraran infraccions molt greus:

- Aquelles que tinguin una gran transcendència econòmica.
- La reincidència en la comissió d'infraccions considerades greus en un mateix període d'un any, sempre que no es produeixi a la vegada com a conseqüència de la reincidència en infraccions lleus.

Capítol IV.- De la responsabilitat per infraccions.

Article 5.-

Són responsables de les infraccions les persones físiques o jurídiques titulars dels establiments comercials que hi incorrin.

Capítol V.- De les sancions.

Article 6.- Classificació de les sancions.

Les infraccions a què es refereix aquesta llei seran sancionades mitjançant l'aplicació de les mesures següents:

- Infraccions lleus, multa de fins a 500.000 PTA.
- Infraccions greus, multa compresa entre 500.001 PTA i 10.000.000 PTA.
- Infraccions molt greus, multa compresa entre 10.000.001 PTA i 100.000.000 PTA.

Article 7.- Gradació de les sancions.

La quantia de la sanció es graduarà de conformitat amb:

- El volum de vendes.
- La quantia del benefici obtingut.
- El grau de publicitat emprat en la difusió del coneixement de la infracció comesa.
- La situació de predomini de l'infractor en el mercat.
- La reincidència.
- El nombre de treballadors ocupats a l'establiment.

Article 8.- Tancament de l'empresa infractora.

En cas de reiteració per infraccions molt greus, es podrà decretar el tancament temporal de l'establiment fins a un període màxim d'un any. La facultat d'acordar-ne el tancament és atribuïda al Consell de Govern.

Capítol VI.- Del procediment sancionador.

Article 9.-

El procediment sancionador s'haurà d'ajustar a allò que es disposa en el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora.

Capítol VII.- De la prescripció de les infraccions i de les sancions.

Article 10.-

1. Les infraccions i les sancions a què es refereix aquesta llei prescriuran als sis mesos les lleus, als dos anys les greus i als tres anys les molt greus.

2. El termini de la prescripció de les infraccions comença a comptar des del dia de la comissió de la infracció i s'interromp en el moment en què el procediment es dirigeix contra el presumpte infractor, renudant-se si l'expedient

sancionador estigüés paralitzat més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

3. El termini de la prescripció de les sancions comença a comptar des del dia següent a aquell que fos ferma la resolució mitjançant la qual s'imposa la sanció i s'interromp per la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment de constreyniment, reanudant-se si aquell estigüés paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Capítol VIII.- Dels òrgans competents per imposar sancions.

Article 11.-

Els òrgans competents per a la imposició de les sancions a què es refereix aquesta llei són:

a) El Consell de Govern de la Comunitat Autònoma, per a la imposició de sancions econòmiques per infraccions molt greus i per acordar el tancament temporal de l'establiment.

b) El conseller de Comerç i Indústria, per a la imposició de sancions per infraccions greus.

c) El director general de Comerç, per a la imposició de sancions per infraccions lleus.

Article 12.-

Contra les resolucions d'expedients sancionadors del director general de Comerç es podrà interposar recurs ordinari davant el conseller de Comerç i Indústria en el termini d'un mes comptador des de la recepció de la notificació d'aquestes.

Contra les resolucions d'expedients sancionadors del conseller de Comerç i Indústria es podrà interposar recurs ordinari davant el Consell de Govern en el termini d'un mes comptador des de la recepció de la notificació d'aquestes.

Contra les resolucions d'expedients sancionadors del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma es podrà interposar recurs contenciós-administratiu, davant la Sala de lo contencioso-administratiu del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, en el termini de dos mesos, comptadors des de la recepció de la notificació d'aquestes.

Disposició final primera.-

El Govern balear dictarà les disposicions reglamentàries necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'aquesta llei.

Disposició final segona.-

Aquesta llei començarà a vigir l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, ordén que tots els ciutadans guardin aquesta Llei i que els Tribunals i les Autoritats als quals pertoca la facin guardar.

A Palma de Mallorca, a 18 de maig de 1994.

EL PRESIDENT,

Sgt.: Gabriel Cañellas Fons

El conseller de Comerç i Indústria,

Sgt.: Cristòfol Triay Humbert.

— o —

(205)

CONSELLERIA D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI

DECRET 71/1994, de 26 de maig, pel qual es regulen les ajudes a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

I.- L'art. 10 de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, redactat conforme a la Llei orgànica 9/1994, de 24 de març, de reforma de l'esmentat Estatut, atribueix a la Comunitat Autònoma la competència exclusiva en matèria d'"ordenació del territori, inclòs el litoral, urbanisme i habitatge" (art. 10.3), com també sobre el "patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic d'interès per a la Comunitat Autònoma, sense perjudici del que disposa l'art. 149.1.28 de la Constitució" (art. 10.19).

Per Reial decret 1749/1984, de 20 de juny, es varen traspassar a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears les funcions i serveis de l'Administració de l'Estat en matèria de patrimoni arquitectònic, control de la qualitat de l'edificació i habitatge (BOE núm. 189, de 8 d'agost de 1984); aquestes competències varen ser assumides i distribuïdes, mitjançant Decret 127/1984, de 26 d'octubre (BOCAIB núm. 18, de 20 de novembre de 1984), a favor de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

Per Ordre de la Presidència del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de dia 30 de maig de 1985, per la qual s'estableix l'estructura orgànica de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, es va crear dintre de la denominada Direcció General d'Urbanisme i Vivenda un Servei d'Arquitectura i Habitabilitat (art. 3.3) al qual, mitjançant el Reglament or-

gànic de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, aprovat per Ordre del conseller de dia 26 de febrer de 1986 (BOCAIB núm. 9, de 20 de març de 1986) li va ser atribuïda, entre d'altres, la funció de "restauració, millora, ornat i il·luminació del patrimoni urbà, arquitectònic i monumental" (art. 6.B.b), amb la finalitat de, continuant a més la tradició estatal, ajudar a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

II.- Per tal de donar continuïtat a la tradició iniciada per l'Estat, i des del procés de transferències, la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha contribuït de forma decidida a la rehabilitació del patrimoni arquitectònic mitjançant la redacció dels projectes pertinents i la inversió d'unes partides determinades en l'execució d'aquests projectes que, encara que hagin estat escassos en nombre, més de 30 fins 1993, han tingut una importantíssima repercussió social, per tractar-se de la recuperació del nostre llegat històric.

Ara bé, el gran nombre de peticions formulades per ajuntaments, entitats religioses i particulars, com també les escasses disponibilitats pressupostàries, fan aconsellable la modificació del sistema de rehabilitació del patrimoni arquitectònic, de manera que atorgui un major protagonisme al beneficiari i propietari de l'immoble a rehabilitar, sense perjudici de l'establiment de tot un sistema de garantia que permeti a l'Administració autònoma el control de les ajudes i una determinada participació en el procés d'adjudicació i execució de les obres.

III.- Aquest Decret consta de deu articles, una disposició transitòria i dues finals, i el seu objecte és regular el règim d'ajudes a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a les actuacions de rehabilitació del patrimoni arquitectònic, tant urbà com rústic (art. 1.1).

En l'articulat es regula, amb un cert detall, què s'entén per patrimoni arquitectònic (art. 1.2), el subjectes beneficiaris (art. 2), en principi els ajuntaments i altres persones jurídic-públiques, com també les entitats religioses, sense perjudici que puguin ser-ho altres persones físiques o jurídiques, i també la quantia de les ajudes (art. 3), que podrà arribar fins al 65% del cost financer de la inversió.

En l'àmbit jurídic-formal, es preveu el règim de les sol·licituds i la documentació que s'haurà d'acompanyar (art. 4), s'intentarà la presentació de la mínima documentació i s'atorgarà al director general d'Urbanisme, Costes i Vivenda la competència perquè dicti la resolució que atorgarà la subvenció (art. 5), amb la possibilitat d'interposar un recurs ordinari davant l'Hble Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori.

En els articles 8, 9 i 10 es regulen unes obligacions formals determinades de les persones o entitats beneficiàries que han de contribuir al bon fi i destinació de la subvenció, com també a la correcta execució de les obres, i destacar, entre aquestes, l'informe de la Comunitat Autònoma prèviament a l'adjudicació; en l'art. 10 es regulen les modificacions i les liquidacions de les obres.

Per tot això, amb l'informe de la Secretaria General Tècnica, a proposta del conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió de dia 26 de maig de 1994,

DECRET

Article 1

Objecte

1.- L'objecte d'aquest Decret es regular el règim d'ajudes de la CAIB a les actuacions de rehabilitació del patrimoni arquitectònic, tant urbà com rústic.
2.- S'entendrà que forma part del nostre patrimoni arquitectònic qualsevol immoble dels que s'enumeren en l'art. 334 del Codi Civil que, necessitat d'una actuació de rehabilitació o transformació, presenti un valor històric-artístic o s'hi apreciïn valors de l'arquitectura popular.

3.- Queda exclosa de l'àmbit d'aquest Decret la rehabilitació d'edificis d'habitatges, que es regiran per la seva normativa específica.

Article 2

Subjectes beneficiaris

1.- Amb caràcter general, podran optar a aquestes ajudes els ajuntaments i altres persones jurídic-públiques, com també les entitats religioses, que siguin titulars en propietat d'un bé immoble que formi part del nostre patrimoni arquitectònic.

2.- Excepcionalment, podran ser beneficiàries, en els termes que s'estableixen per Ordre del conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, altres persones físiques o jurídiques que siguin titulars d'un bé immoble que formi part del nostre patrimoni arquitectònic necessitat de rehabilitació.

Article 3

Quanties de les ajudes

1.- La Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori abonarà, d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries, una ajuda econòmica que consistirà en una subvenció, que es farà efectiva en pagaments periòdics, per l'import equivalent als percentatges següents:

a) Obres fins a 25 milions de PTA: fins al 65% del cost financer de la inversió.

b) Obres de 25 a 50 milions de PTA: fins al 55% del cost financer de la inversió.